

en grundlovsændring for at få disse rettigheder respekteret i vores land. De har retlig virkning allerede i dag.

Så vender jeg tilbage til vores hovedargument, nemlig at vi mener, at en grundlovsændring er så stor en sag, at der skal være stærke grunde til at sætte den i søen. Man skal have en stærk formodning om, at dette skib også vil kunne komme sikkert i havn. Det er det sidste, vi er meget utrygge ved på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne complimentere fru Pia Christmas-Møller for hendes kritiske sans og evne i forhold til Socialdemokraternes tale om folkekirken. For vil fru Pia Christmas-Møller ikke – ja, hun har for så vidt allerede gjort det – give mig ret i, at når man siger, at man på den ene side vil religionslighed, og på den anden side siger, at man vil bevare folkekirken, så taler man med to tunger, som indianerne kalder det.

For når folkekirken forudsætter religionsulighed, idet det i § 4 hedder, at den danske folkekirke støttes af staten, så kan man ikke gå ind for religionslighed uden dermed at have undsagt folkekirken. Jeg vil kun lige bede fru Pia Christmas-Møller sige det endnu en gang umisforståeligt.

Så skal jeg samtidig sige til hende, og det er fra sådan lidt mere kirkelig teologisk sammenhæng, at kender man lidt til folkekirken, ved man godt, hvad det er, der ligger i talen om, at folkekirken skal have et selvstyre. Det er netop de pietistiske kræfter, der skal være dem, der kommer til orde. Det er dem, der hader, at – jeg var lige ved at sige – barnedåben ikke må stå alene, men der skal være andre fromme hensigter, før det virkelig er kirke.

Men jeg vil blot bede fru Pia Christmas-Møller endnu en gang understrege, at selvfølgelig kan man ikke have en folkekirke, som vi har det, hvor man vil have religionslighed.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det kan jeg bekræfte fuldt ud, og det er præcis derfor, at jeg har boret så meget i det i forhold til hr. Auken, fordi vi i Det Konservative Folkeparti ikke vil acceptere, at den danske folkekirkes position i grundloven og dermed i vores samfund bliver forringet, sådan som Socialdemokratiet lægger op til.

Med hensyn til spørgsmålet om dåbsritualer og lignende, mener jeg under ingen omstændigheder – det tror jeg heller ikke hr. Krarup mener – at det er noget, der skal fremgå af grundloven. Det må dog reguleres andre steder.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der ser ikke ud til at være flere korte bemærkninger. Så siger vi tak til fru Pia Christmas-Møller og beder hr. Aage Frandsen om at indtage talerstolen.

Aage Frandsen (SF):

Vi betragter en diskussion af grundloven som meget vigtig af to grunde. Den første grund er, at vi mener, at det, der ligger i en forfatning, og dermed også det, som grundloven er en del af, er helt centralt i et demokratisk samfund som vores, i et folkestyre som vores. For det andet også, at vi mener, at grundloven bør ændres. Men også selve diskussionen af den er helt central.

Som det allerede er blevet nævnt af andre, mener vi, at den nuværende grundlov er tidsvarende. Den nuværende danske grundlov er den mest tidsvarende grundlov i et demokratisk land, forstået på den måde, at den udtrykker det, som er forfatningen. Derfor er det berettiget at sige, at den er et levn fra fortiden på en række punkter, og også, at den er en anakronisme på en række punkter.

Kl. 16.50

Valget står derfor efter vores opfattelse mellem, om man vil have en grundlov, hvor det skrevne ord er forfatningen, eller om man vil have en forfatning, hvor elementer så findes i grundloven, men hvor der findes en række andre elementer andre steder. Det drejer sig om konventioner, som vi har tilsluttet os. Det drejer sig om traditioner, som vi har udviklet. Det, der så i den forbindelse er afgørende, er selvfølgelig at spørge: Skal vi have en grundlov, som er den centrale, eller skal vi have en forfatning?

Vi kan sagtens leve med en forfatning. Storbritannien har jo ikke en skreven grundlov, men har en forfatning. Jeg synes bare, det er noget rod, og jeg synes, at det giver et problem, hvis vi hele tiden henviser til grundloven som det, der er kraften.

Det er jo sådan, at vores nuværende grundlov, som godt nok er fra 1953, alligevel for to tredjedele vedkommende er fra 1849. Nu har der tidligere været en diskussion om ophævet til grundloven i 1849. Jeg vil i den forbindelse hen-